

Богданкаво Праса

Уредништво и Администрација
Београд, Јакшићева 4-а/II

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату прима „Праса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 23.— дин.,
полугодишње 46.—, годишње 92
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 27 ЈУНИ 1942

БР. 31 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЛИЛИ МАРЛЕН ЈЕ ЗАВЕЛА ЕНГЛЕСКУ ОСМУ АРМИЈУ

Пре месец дана, енглески дневник „Дејли Хералд“ до-
нео је био један чланак, ка-
ко чланови енглеске 8 арми-
је у Африци свако вече слу-
шају на београдском радиу
песму „Лили Марлен“ и да
једном приликом због тога
нису до краја слушали ни
један говор самог Черчила!

Војници су пред крај Чер-
чиловог говора били стра-
шно нервозни бојећи се да
га неће завршити до 21.45
часа, а када га заиста није
завршио, они су прекинули
његов говор и отворили
Београд!

Тим поводом, „Дејли Хе-
ралд“ је од енглеске владе
тражио хитно решење тог
опасног проблема, предви-
ђајући да би та немачка пе-
сма могла штетно утицати
по морал војника.

Како по обичају, ни јед-
но решење није на време
постигнуто код Енглеза, то
ће чланови преживеле ен-
глеске 8 армије и даље мо-
ћи слушати „Лили Марлен“,
само у — заробљеништву.

ГОРКА ПРИЗНАЊА »ДЕЈЛИ МЕЛА«

Лондон, јуна. — Британско јав-
но мњење је узнемирено вестима
о губицима тонаже. Тако „Дејли
Мел“ у свом уводном чланку пи-
ше:

— Ми губимо више бродова
него што можемо да надокнади-
мо, а Немци граде више подмор-
ница него што ми можемо да по-
топимо. Ако Немачка извојује
превласт на мору, онда смо про-
пали.

КАД БАШ ХОЋЕ

Токио, јуна. — Рузвелт и њего-
ви ратни хушкачи стално кукају
о неком другом фронту. Да се
од силног кукања не би разбо-
лели, ми смо се решили да им
помогнемо. Ми смо им на Алеу-
тима и Аљасци створили толико
жељан други фронт, па сад нек
трљају главу да ли ће ту или на
аустралиској обали да концен-
тришу трупе.

Из Америке нам је на то од-
говорено: Грешка, господе! Ми
смо желели други фронт по ту-
ђој грбачи а не по својој. Ако
желите своју грешку да поправи-
те и да се повучете ми бисмо
вам били врло благодарни.

БОЉЕМУ СЕ НИСУ НАДАЛИ

Чунгинг, јуна. — После толи-
ких пораза, чунгиншки Кинези
су се одушевљењем слушали
Крипсова утешне речи. Они из-
јављују да од Крипса сем пора-
зних речи нису ништа друго ни

ЖЕНСКИ РАЗГОВОРИ

— Ти си нам, друже, наша једина нада.

Раздијени снови

Има скоро три месеца како лажне вести брује
Да рефена англосанска о новоме фронту снује
И сад ево шта се стварно о том новом фронту
чује

На све стране Енглез бежи и то брже од олује
Черчил лети преко мора — старац преко шесет
лети

Мора да је много тврдо кад се овај деда шета
Јер и кад је мирно време, старац тешко на пут
креће

А кроз ваздух, авионом, и младић се ретко
креће

Али овај, шта да ради, под ногама тле му горе
Једна брига другу стиже, а црне га мисли море
На мору је већ одавно очајно и тешко стање
Поред тол'ких силних хвала, лађа сваког дана
мање

У Африци место славе, наишла је нова брука
Ромел, живе похватао, две армије, сред Тобрука
Египат је у питању, зато Черчил помоћ тражи
Код доказа опипљивих лаж лондонска слабо
важи

И код Руса, на истоку, многа брига је искрсла
Од Харкова па до Крима, линија се сва напрсла
Стаљин збуњен, помоћ тражи, од страха се
стално зноји

Севастопол, његов колос, већ последње дане
броји

Да ће оркан да избије, сад не сумња нико више
Осовина Англосанце добро ће да удурише

Све приче о „другом фронту“, Лондон сада ће
да мане

Кад и ово мало фронта баш не могу да
одбране.

Кад лондонске приче слушаш, обећања пуна
кола

А Енглезе свуда бију као у купусу вола
Не знам кол'ко авиона, топова и других чуда
Они дневно производе. То верује само луда.
Где је њима то оружје, ваљда само на папиру
Ил' ће да га употребе, кад свет буде већ у
миру

О будућим победама лаж преврши сваку меру
А у пракси сви видимо Енглеза к'о јарца деру
И ортаци преко мора, сасвим исти су у длаку
Јер њихова обећања слична мачки су у џаку
Зато луд је сваки онај, ко слуша шта Лондон
трућа

Од њих не видисмо вајде, далеко им лепа кућа.

Из Кине је новост стигла, да Чанг-Кај-Шек очи
бечи

Он ће тако цех да плати што верова лажној
речи

Чин последњи свуд се спрема, на помолу нова
врења

Сигурно је за свакога да се зимско стање мења
Убрзо ће да се види шта је баш истина цела
Јасно ће се тад видети, шта су речи, а шта
дела...

АМЕРИКАНСКИ БАРО- МЕТАР

Каиро, јуна. — Сви амерички
држављани добили су наређење
да напусте Египат.

Ово наређење, које је дошло
пре пада Тобрука, сматра се у
овдашњим америчким кругови-
ма као знак великог поверења
Рузвелта у моћ својих савезни-
ка Енглеза.

ГАЂАЈУ СЕ ГЕОГРАФИЈОМ

Лондон, јуна. — Према писању
„Њујорк-поста“ јапански напад
на Мидвеј и Алеутска острва, са-
мо је предигра за напад на Сибир.
До овог закључка се дошло
асоцијацијом мисли. Последњих
дана, наиме, један њујоршки
гангстер објавио је неку касу, да
би дошао до гвожђа.

КИСЕЛО ГРОЖЂЕ

Радио Лондон јавља:

Енглезима није циљ у Египту
напредовање ни, не дај Боже,
нека нагла победа, него униште-
ње непријатељске армије. Зато
се ми и „овлачимок“. Ми може-
мо кад би баш хтели да побе-
димо, али нећемо...

СТРУЧНА НАКЛАПАЊА

Лондон, јуна. — Како је
у последње време потамни-
ла слава чувене новинарске
пророчице Мадам Табуи, то
ју је заменила нова нови-
нарска звезда „Аналист“. Његова
последња патка:
„напредовање није циљ савез-
ника, него уништавање
непријатеља“, сада се поку-
шава да се пласира на њу-
јоршкој берзи — као тазе
роба.

НИ ОНИ НЕ ВЕРУЈУ

Њујорк, јуна. — Наши ве-
лики стокони ратног мате-
ријала леже по пристани-
штима, спремни за „други
фронт“, пошто први фронт
не волимо.

Једино је питање да ли
може овај материјал да
стигне на циљ? Али и ту
„ситницу“ сигурно ћемо пре-
бродити, ако не буде под-
морница.

НАЈЗАД СЕ СЕТИЛИ

Лондон, јуна. — Најзад се ан-
глосаксонски савезници сетили,
како да помогну Совјете. Пошто
англосаксонска ратна продукција
није у стању да помогне својим
совјетским савезницима авионима,
тенковима и топовима, то ће Ан-
глосаксонци слати, место ратног
материјала, слике које ће се о-
бјављивати у илустрованом листу,
кога ће Англосаксонци издавати
у Москви.

Тако ће Совјети имати прилику
да бар на сликама, у овоме ли-
сту, виде ратни материјал који
дела... толико прижељкују.

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

ЕВРОПА: Време се почиње да мути. На Криму, око Севастопоља, муње севају и падају громови. У изгледу је проширење невремена на цео северисток Европе. У средњој Европи и на западу лепо време; над Каналом магла.

У СРБИЈИ: Лепо и тихо време. Барометар показује даље развдарање у целој Европи.

АФРИКА: У Либији и даље дува самум који је одувао Енглеze чак у Египат. Тамо су непогоде све веће и пљусак бомби допрео до Александрије и Суеца. Поред обале дува јака бура која је потопила и растурила два енглеска конвоја.

АМЕРИКА: У Карапском мору бесни подморски оран који је потопио нових 200.000 тона. Око Аљаске се гомилају нови облаци.

АЗИЈА: Затишје пред буру. У правцу Индије очекује се тајфун. Барометар пада и даље. Према Чунгкингу дошло је до нових провала облака и непогода које су довеле до излива река и поплаве нових чангкајшекових територија.

АУСТРАЛИЈА: Време променљиво.

ТЕЧЕ ВОДА, ТЕЧЕ...

Вашингтон, јуна. — Рузвелт је почео да ради на томе да се британски парламент и амерички конгрес „уједине“ у једно тело. Очекује се Черчилово „Амин“.

САМО У СУПРОТНОМ ПРАВЦУ

Бангкок, јуна. — Радови на поновној изградњи у петролејској области напредују врло брзо. Бурмански петролеј понова тече, само сада у супротном правцу.

У СТРАХА СУ ВЕЛИКЕ ОЧИ

Рио де Жанерио, јуна. — Прошле недеље примећена је „једна непријатељска подморница“ у луци Рио де Жанерио и то је изазвало панику. Одмах је дат знак за узбуну, а војни авиони узлегли су. Куће, које се налазе на обали, евакуисане су. Две ноћи рефлектори су претраживали луку. Најзад је пронађена „подморница“. То је уствари био коњски леш који је нанела вода.

Ко је брњи ?

У последњем тренутку Ричи избија на чело и носи „шнур“.

Нова одликовања

За њихове заслуге око организовања пуча, генерали Симовић и Мирковић одликовани су високим орденом ЧИЗМЕ У РЕДА.

Видовдански проглас Симовића

Претседник Б. Југ. владе генерал Душан Симовић, издао је један проглас свим бившим Југословенима који се налазе тренутно у Енглеској или Америци. У том прогласу, Симовић је нагласио да на Видовдан треба сви да се сете свог национализма и да се јаве у енглеске одреде. Симовић је нагласио да то сви треба да учине већ и из симпатија и оданости према њему јер је дошао у врло незгодан положај. Черчил му је најме Видовдан оставио као последњу спамку, а уколико му се она измигољи, добиће и он и његова пратња писмени отказ стана.

— Зато сви треба да се угледају на косовске јунаке и да ме

помогну, завршио је Симовић. Када је неко узгред поменуо Симовићу, зашто и он није пошао њихових примером кад толико вали наше косовске јунаке и остао до последњег дана међу ратницима, он је одговорио да је он учинио најбоље што је знао. Симовић је даље доказивао да је нешто у време Косовске битке било авиона, да би и Милош Обиљић и Кнез Лазар исто тако учинили као и он. Што се тиче Лазаревих речи: „Рађе ћу се приволети царству небескоме“, Симовић је одговорио да су то различна мишљења личне природе, а да он као модернији не мора свега тога да се држи, јер су му златне полуге ипак милије.

Наши погасни сарадници

То сами они пишу...

Вашингтон. — Алеутска острва, по свом географском положају и по броју изграђених база на њима, представљају мост од неоцењиве стратегиске важности за америчку инвазију на азијско копно.

Вашингтон (после десет дана). — Јапаници су се искрцали на Алеутска острва. Просто је непојмљиво да Јапаници растурају своје снаге по овим дустим и осамљеним острвима без икаквог стратегиског значаја. Та острва представљају само усамљене литице на Океану.

Лондон. — Утврђење Бир Хахеим представља камен спотицања Ромелове офанзиве. Тај неосвојиви угаони стуб нашег одбранбеног система југозападно од Тобрука одолева свим налетима непријатеља и представља темељ наше одбране и наше будуће офанзиве.

Лондон (после десет дана). — Да би бар нешто постигао, Ромел је освојио место Бир Хахеим. То мало и стратешки безначајно место, врло слабо насељено, служи само за добијање воде у Либијској пустињи. Његов пад неће имати никакву реакцију на одржање Тобрука...

Кјубишев. — На полуострву Керчу, од мора до Парпача нагомилана је елита Црвене армије за будуће пролећне операције. Одбранбени систем, изграђен на основу најновијих искустава нешто је најсавршеније у своме роду и потпуно неосвојив, а сам Керч ће служити као трамбулина за наш страхан пролетњи противунапад.

Кјубишев (после десет дана). — Под навалом многоструко јачег непријатеља, а да би се избегли губици на једном стратешки тако мало важном и слабо утврђеном мосту, Врховна команда је наредила евакуацију са Керча. Евакуација је изведена потпуно у реду и без губитака...

„Опсервер“ пише: Ми шаљемо само могућну помоћ преко Бурманског пута. Ова помоћ за месец дана биће толико обимна, да ће Чанг-Кај-Шек моћи да туче Јапанце где их стигне.

„Опсервер“ (после десет дана): — „Чунгкишка Кина налази се у великој невољи. Њој треба хитно помоћ са стране. Ако Кина ускоро не буде примила војну помоћ, она је за нас изгубљена. Ми би је врло радо помогли али нисмо у могућности.

Фантастичан мост

У последње време успело је савезницима да саграде мост: Америка—Енглеска.

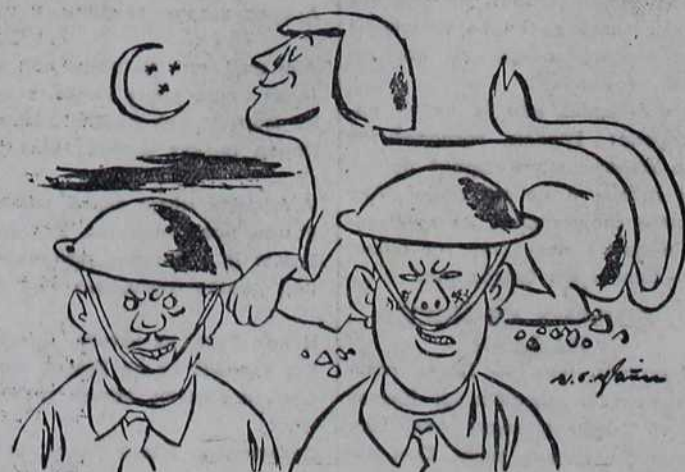
Нови рекорд на помолу

Лондон, јуна. — Осма британска армија налази се у »повлачењу« према Египту. Темпо је страховито велики и у Лондону с нестрпљењем очекују крајње резултате. На помолу је нови рекорд у »успешном повлачењу«.

Коњ или крив

„Дејли Мел“ јавља да је британски министар пољопривреде позвао све сопственике коња да своје животиње побију, с обзиром на оскудицу сточне хране. Сад испало да су коњи криви што нема довољно сточне хране, а за губитак тонаже трговачког бродовља, „колај работа“.

На видину Сфинге

— Не гледај тамо, Томи! Од пре неколико дана, она има дрско ироничан изглед!

Филијала

— Шта је, добили сте конкуренцију?

— Не, већ само отворио филијалу, пошто је посао ишао одлично.

Сарајевске БОДЉЕ Основни појмови сјајних

Резервни играч — човек који се моли Богу да неки од његових другова сломи ногу или бар добије маларију.

Крило — играч који лети само кад није добар.

Кретен — почасна титула за судију.

Мајка — реч, која се на игралишту највише чује и то, како код играча, тако и код навијача.

Капитен — лице коме је одобрено да се свађа са судијом.

Бесплатна улазница — непријатељ бр. 1 спортских каса.

Дневница — мали део прихода са утакмица, који виде они, који су зарадили цео тај приход.

Фаул — жеља за осветом.

Реванш — крајњи обрачун који се увек завршава трагично.

Гроги

У бокс мечу између Чанг-Кеј-Шека и младог јапанског шампиона, Кинез је био гроги у трећој рунди. Његови менаџери Сам и Бул сада му стављају облоге од бурове воде.

НЕДЕЉЕ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 21 ЈУНА

Довијају се, ето, људи на све могуће начине да нешто зараде, користећи сваку прилику...

Ето, тако, данас, рећи ће ми један познаник:

— Позајми ми, молим те, стило за данас!..

— Шта ће ти?

— Зар не знаш да се ових дана предају пописне листе?.. Идем, знаш, да их попуњујем комшијама...

И, пошто видех да је човек у праву, дадох му стило...

ПОНЕДЕЉАК, 22 ЈУНА

Препуна „јединица“ стаје око 8 сати ујутру код „Шумадије“ и један дебељко, после очајничких покушаја и мувања, сав у зноју, упада унутра.

Кондуктер, иначе врло учтив у опхођењу са публиком, коме „рмачија“ стаде на жуљ, викну:

— Па зар, човече за једну станицу трпите толике муке и наносите другоме ббл?

А дебељко блажен што се најзад налази у трамвају, одговори:

— Пропустио сам три трамваја, па сам се решио, да пошто-то уђем у овај... више се није могло издржати...

...Е, баш, има чудних људи!..

УТОРАК, 23 ЈУНА

Време баш било пријатно за шетњу. Дође ми један друг и одосмо на Калемегдан. Таман хтедосмо да поседимо, кад мој пријатељ уплашено дрекну:

— Беж'мо кући! Тек што не пљусне...

— Ама, шта ти је човече? почех да се чудим... Истина, облачно је, али кише ни од које...

— Аја... одговори тврдоглаво он и остаде при свом, зар не видиш, да ови из општине поливају... Јер, кад они поливају сигурно ће падаћи киша... а по жежи нигде их нема.

...Јакако, хоће људи по хладовини...

СРЕДА, 24 ЈУНА

Седим јутрос у једној фризерници и чекам на ред... Из „даммен-абтајл-а“ допире до мојих ушију један божанствени цвркул:

— Морате ме опет удесити, каква сам била!.. Мој муж не верује да сам то ја... потом се зачу кикот...

...И, фризер је удесио...

ЧЕТВРТАК, 25 ЈУНА

Дошла нам данас нова служавка... Девојче са села... Узели смо је колико да одржавамо дипломатске односе са домаћинском сеоском кућом... Девојка није за све, већ само за „боље“ полове... А једра је, што кажу, и пуначка — онолико.

Тако, сервирају она и жена ручак...

— Е, Иконија — рећи ће јој жена — нож и кашика иду на десну, а виљушка на леву страну од таџира...

— А зар сте и ви, варошани сујеверни, ка ови наши глупаци са села?... примети она...

ПЕТАК, 26 ЈУНА

Данас по подне одем у посету једном свом пријатељу, кад стари лица некуда одмаглио... Код куће његова жена.. Седнем и уз „кафу“ она ми исприча:

— Ето, ја... овај... као добра грађанка и супруга, замењујем мужа у свим пословима у његовом отсуству... Тако јуче... дође пописивач, млад човек, леп ко уписан. Чита он личне податке, па, кад дође до мојих година рођења, стаде и рече ми да не верује да сам тако млада... Мене то заболе и почех да га убеђујем, шта ништа не помаже... И шта сам могла да урадим?... На „најубедљивији“ и најпластичнији начин доказах му да сам још млада... и он, убеђен најзад оде весео даље...

— Па и ја, госпа-Веро, рекох ја не верујем у Вашу младост...

...Те тако и мене убеди она тог поподнева у своју младост...

СУБОТА, 27 ЈУНА

Идем јутрос у канцеларију... Наједном предамном чудна и смешна сцена...

— Пази, каже један човек свом пријатељу, паде ми овај комад меса... не дај кучету да га поједе...

— Не бој се! ја га већ држим под ногом — одговара сталожено други...

...А ја видим друкчије...

Први човек држи под мишком комад меса, а други згазио шешир...

И, после, препознадох у њима своја два бивша професора...

Кад дође лето...

— Шта! То ти сматраш раним јутром!..

Наши сјајни

Други пут неће

У недељу су наши лакоатлетичари имали велику сензацију. Војила се борба за најбољег појединца који је требао да добије пехар. Фаворити су били наш спринтер Димитријевић и скакач у вис Вуковић. А што је од свега било најинтересантније, пред то такмичење Димитријевић је тренирао Вуковића да би га овај победио! Нажалост, Димитријевић се ипак показао бољим и однео пехар.

После овога Вуковић је изјавио да је једанпут насео, и да ће други пут за реванш он тренирати Димитријевића, па ће га сигурно тући по бодовима!

Мркушић није крив

Како новине пишу, Мркушић је крив што је БСК од БАСК-а изгубио један бод. По том извештају, Мркушић је излетео неких 25 метара из гола, а онда је Богдановић јаким и прецизним шутем пуцао у празан гол. Мркушић је нашао да му је тиме учињена неправда, а да је он крив само зато што није место тих 25 метара истрчао 50 метара!

Стидљива

— Не... не овде, Алфреде... многи нас гледају!

Епиграм

Двеста на сто — баш је слатко
Све им мало, све им кратко
Такав је пиљар
И трговци други слични
Послу испод тезге вични
Сваки ће да уреди мотка

Довитљиви пеџач

Нашао израз

— Море, не могу ти објасним колико је богат... Бре, богат је ка', неки београдски кафеџија који мота велик рачун за воду.

САВРЕМЕНА Миса

Нејобедиви маршал

(Ода црвених другова)
Жељан је био славе,
Црвена звезда нова,
К'о авантуриста жена
Дон-Жуан и Казанова.

Ал' срећа није хтела
Клизну се код Харкова.
И сад је тужан силно
Маршал новог кова.

Шта ће, такав је живот!
Слава жртве захтева
Тимошенко жртвовао друге
Ал' сада тужно пева.

Очи су му пуње бола
Поразу пуна кола
Ал' опет пун је снова:
Маршал новог кова...

Новац

Валцер. Музика: Капиталист
Новац!.. Новац!.. Новац!..
Њима купује се све...
И част и звање и жене,
Ал' само памет не...

Новац!.. За њега добијаш све...
Ал' стално си му роб...
Служиш му смерно и остављаш га
Тек, кад одеш у гроб.

Новац!.. Он је све и сва...
Волим га бескрајно ја...
Више но част, звање, памет...
Због њега штудје ме свет.

Новац! У њему смисао је
Мога дивног живота...
Он је покретач „елан д' ви"
И узрок мојих прљавих работа... за то глава заболела!

Ах, ти списови!

— Што си унела мање година у пописне спискове! Ти ћеш да ми натоварниш неку беду.
— Ја то радим већ 15 година па микога није за то глава заболела!

Његова је сама грешка

— Жена ће га упропастити тоалетом.

— Што се није оженио нуди-скињом.

У Паланци

— Госпођо, јесте ли били кад у екстази?

— Право да вам кажем, нисам макла из Смедеревске Паланке.

Пакоси

— Сви болесници које сам ја лечио ослободили су се болести.

— Бог да им душу прости!

На суду

— Ви сте увредили мога клијента, јер сте рекли да сумњате у истинитост његових речи.

Оптужени: То није истина.

Адвокат: Али то мој клијент тврди.

Оптужени: Ја сам му само рекао да је он одвратан лажов.

Редак пример

Мустерија долази у једну радњу и враћа купљеног папагаја. „Морате га примити натраг, јер не зна да каже ниједне речи. Како сте могли да тврдите да је редак примерак“.

„Рекао сам истину“, одговори трговац. „Папагај је, на име, глупонем“.

Млекацки виц

— Зашто вам је млеко овако ретко и водено? ...љути се једна госпођа код сељанке која јој је по некад доносила по литар млека.

— Па врућина је велика, госпођо, и не можете да замислите колико краве сада пију воде!..

СОФРОНИЈЕВА БАШТА

Господин Софроније је још држећи господин, који се са његовом Савком слаже не може бити боље! Живе као два голуба, што кажу, и за тридесет година се нису споречкали. И та њихова хармонија трајала би до гроба да се не умеша Његово Величанство Случај. Тај велики господин који многе ствари у животу нивелише одвео је и г. Софронија у конзисторију. А свему је крив један обичан кључ. Па бар да је реч о кључу за касу или бар о кључу од лифта, али господин Софронију смрси конце обичан најобичнији, кључ од шупе. Ево, како је то било.

Када пролетос почеше сви да обрађују баште и саде поврће и госпа Савка поче да саветује свога Софронија да и они узму неки плац и обраде.

— Лепо је то брате — прихвати Софроније предлог — Једу ти се краставци, ти пораниш у своју башту па само набереш! Хоћеш младу буранију исто, а не да чекаш на пијаци и стрепиш да ти неко не узме испред носа.

— А зимница? — додаје госпа Савка. Лук, бели и црни, зелен, боранија, кромпир, пасуљ, кукуруз. Све што ти душа иште. Па замисли Софроније направимо ајвар од наших паприка, па одозго исечемо црвен парадајз...

— Доста, жено, већ ми иде вода на уста — прекиде је Софроније па поче да густира шта ће све да посади.

Целу недељу је Софроније шпартао по Београду док не пронађе, чак на Булбулдери, један празан плац! Од тога дана, чим забели зора, Софроније је на ногама и одмах жури у сво-

ју башту. Прво је риљао, па онда грабуљао и, почетком маја, засејао. А био сретне руке и све што је бацио у земљу понело, не може бити боље. „Зелени се као хилим“ — прича Софроније госпа Савки, која болује од реу-

матизма па не може да пешачи. Али она је, по причању, знала ту њихову башту као да је сама својом руком, риљала и сејала.

Само јој није ишло у главу, зашто Софроније и сада, када је све већ никло, иде свако јутро у башту и остаје до подне! Али је њен Софроније и то умео лепо да објасни.

— Знаш, Савка, много покварен свет — вели он. Пуштају живину у башту, а ротквице ми све покрале...

Пре неки дан поранио он тако пре зоре и отишао у башту, а Савки устребала дрва да испече хлеб, ал' кључа од шупе, где су дрва, нигде. Као да је у земљу

пропао. Све је Савка по кући претурила, завиривала и под полицу, ал' кључа нема па нема.

— То је мој матори забора-вио у цепу. Оматорио, па већ забрљавио — гунђала је она и најзад се реши да оде по кључ. Знала је улицу где је башта па полако, ногу пред ногу, па хајд на Булбулдер. Лако нађе и башту, али се зграну. Место бујног зеленила, пушта ледина. Овде-онде вири по струк лука, а поред оgrade ишћикало неколико кукуруза. Од њенога Софронија ни трага ни гласа. Али јој добронамеран комшилук поможе у тој невољи.

— Да не тражите онога чичу што је узео башту? — упита је једна боса девојчица што је седела поред оgrade.

— Јесте, баш њега тражим! — одговори госпа Савка, видно узнемирена.

— Он је ту, преко пута, код тетке Мице маникирке — па госпа Савку одведе до самих врата дотичне Мице.

Кад она приђе вратима има шта да види. Њен Софроније седи на шамлици и круни грашак а госпа Мица лежи на миндерлуку и чита новине.

— А то ли је твоја башта! — врисну госпа Савка и упаде у кујну, као фурија. Ту ти риљаш и дрљаш, битанго...

Шта је после било није никоме познато, али се зна да је јадан Софроније „шпренговао“ две апотеке купујући бурову воду, а госпа Савка је предала ствар адвокату и одселила се код мајке на Вождовцу.

И тако је због баште упропашћен један идеалан брак.

Комунална хроника

Нова плажа

У Зоолошком врту отворена је плажа за децу, а за одрасле биће употребљен базен на Теразијама, који је погодан због мутне воде, тако да неће бити потребно да се вода сваки дан мења.

Тенак проблем

Комунални стручњаци сада лупају главу како ће решити један тежак проблем. Сада је на дневном реду брање липовог цвета и тај посао сада треба организовати тако да берба буде рекордна, а да се при томе не оштете гране и граниче за проучавање овога питања. Образовано је 30 комисија, које су подељене у 200 секција.

Први резултати

Конкурс за уређење Теразија донео је већ прве резултате и то: једна туча, седам свађа, три тужбе у суду и 26 полемика. Највише поена је забележио професор естетике и аматер урбанистике г. Мома, а за њим одмах долази онај архитекта што је као члан разних комисија обишао пола Европе и три села више.

ИЗ МЕДИЦИНЕ

Сузбијена епидемија

Опасна и заразна болест „*Febris Korupcionensis*“ која се појавила међу чиновницима врло се успешно сузбија са „*Konsilium Abedidi*“ и облозима „*motkensis*“.

РАВАЈЛО

у бувару

Ето шта ми направите душмани. За пре' бога одо у Апц и сад имам да Одувам тријес дана, а славе ми Нисам баш ништа крив, што веле наши: ни куснуо ни лизнуо, дотеро ја знаш грашак и буранију на пијаци и једну Корпу краставци а пиљар ми виче: Слуша' бре Равајло врћај ти то у село овденака нема леб за нас, све одузимау кад ја чу за ото а ја беж у село али јес, ови зелембаћи на трошарине не пускају ди ћеш Веле пријатељу с пуна кола а ја шеврдај овам шеврдај онам док се не уплатка јо-

пет ми сељаци на Тапет и све ми криви а кајшари и зеленаши огулише кожу на овеја гурави народ. Одем у Обреновац за опанке па Питам пошто а он ми вели ка за тебе Равајло свега Иљадарка а оће да једе грашак за две банке. Оно јес да смо и ми сељаци много изучили на сипамо воду у млеко ал брацки Пола Пола имам и ја душу па нећу да зацепим а Што неки причау да ми сељаци сипамо Песак у брашно, и да речеш мећемо кромпир у масло дије брате и да не Да бог. Куд би ми душа на

онај свет кад би да простиш правили такви фалцивикати и преваранцију.

За сир да је посан оно јес је, тако је брате кад направих кајмак оно што остане није да кажеш масло ал јопет је сирење, и Зар зато дидем у апцу и страдам ко нико мој. она моја да Простиш домаћица има сад да прола пет шес кокошке па да скупи две иљадарке и да ме вади из апцу јер двокат ће толко да узме оће јакако ти незнају за бога и за Душу па само деру гецу кад јим падне у шаке, кад се извучем из овог белаја ја ћу ви јавити шта је даље било

Ваш
равајло

ТАМО ОМО

Та у месту

НЕДЕЉА

На „тројки“ је сада збрка
Ту се народ кува, ври
Данас била прва трка
Провода су жељни сви
Трка је баш била лепа
Па ће многи бруку крити
Натраг дошли празна цџа
— Нису стигли фаворити

ПОНЕДЕЉАК

Сваки данас нешто снује
Рад би био да тргује
Сви би хтели ћар
Да од „ближњег“ кожу скине
Да залагај леп откине
Све је заувар
За те нема бољег лека
Од „бање“ и — дегенека

УТОРАК

Једна дама срца мека
Верна као Пенелопа
Заробљеног мужа чека
Па је чежња спопа
Али неће да погреша
Па дечак тражи младе
Тек онако, из досаде
А не да се теши
Ако се не реши...

СРЕДА

Утекло је пет допова
Из апсе Окружног суда
Па почеше посо с' нова
Праве триста чуда

А власт ћути али вреба
Своје замке свија
Ал' на крају њих укеба
Јер свако долија

ЧЕТВРТАК

Мама дивна, ћерка свежа
Као да су сестре две
Ал' опасна то је мрежа
Ту се гине или мре,
Лепе, бајне, ко два цвета
А брак желе обадве,
Једна другој само смета.
Да загрисе — ко ту сме
Не вреде им сретства разна —
Мрежа оста празна

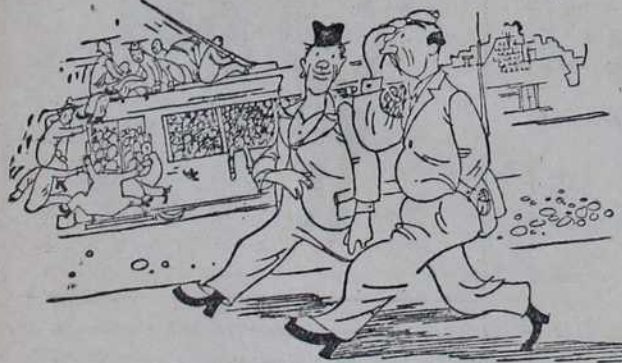
ПЕТАК

Муж је отер'о супругу
Није била доста добра
Ал' тек када узе другу
Он на чисто бостан обра
Наш'о згодну, младу жену
Свежу као мајска ружа
Ал' упаде у ревену
Он је фирма тек од мужа

СУБОТА

Матуранти већ су зрели
Сведоџба им ово вели
Па већ могу и да пуше
Ал' да и за ово стање
Оствара њино знање
Родитељи још не чуше
Матура је крајњи чин
Али не за — врбов клин

Искуство Београђана

— Што носиш катанце на цџовима!
— Па зар ти не знаш да се ја возим трамвајем.

ШАРЕНА СТРАНА

Кад расејани књиговођа руча

На еизециршију

Марјан је извукао више ђушки, због свог шеретлука, но сви остали скупа.

— Ама Бог те убио, одакле си и шта си ти у цивили? упита га наредник.

— Ја сам из Тимочке крајине, а по занимању чобанин, одговори Марјан.

— Тако реци брате, сад се бар знамо ко смо и шта смо. И ја сам из тог краја. А знам добро да се у нашем крају само блесави и богаљсти шаљу у чобане, јер нису способни ни за каква други посао. Зар није тако?

— Није, госин' наредниче, одврати Марјан — иду они и увојску, и у џандаре па су неки богами догурали чак и до наредника...

Наредника ова тлака пецну, он приђе Марјану и залепи му један врући шамар.

— А сад ми реци јеси ли ноћас сањао да ћеш добити батине, упита наредник.

— То не смем, одговори Марјан.

— Зашто? Ако си сањао реци слободно — мушки пред целим стројем.

— Па сањао сам да ме нека кљусина ритну чиветом — и ето испунило се, отсече Марјан гласно и прогута још један шамар.

КЊИГЕ ИЗ ВИТРИНЕ

Јовановићеви имају госте и домаћин на врат на нос вади лепо укоричене књиге из витрине и носи их у шпајз.

— Зашто то радиш? пита га жена. Шта ћу сад да ставим у орман? Не мислиш, ваљда, да ће ти гости покрасти књиге?

— То не, одговори г. Јовановић, али их могу познати.

Музичар

— Знате, ја одавно свирам, а ви сте сванако љубитељ музике!

— Јесам, госпођо, али не мари ништа, само ви свирајте.

Кљадушко се од сће већ чурма обај бац

ОКАСИОН

Трговац (своме компаноу): Не знам шта да радимо. Овај штоф од 180 динара метар нико живи неће да купи?

Ортак: Зашто очајаваш? Стави га у излог и напиши: „Окасион метар 250 динара“, и видећеш да ће отићи као алва.

Драгица: — Видела сам синоћ вашег мужа, али ме није опазно.

Јованка: — Знам, рекао ми је.

Обезбеђен унапред

Један господин на улици каже љутито другоме:

— Ви сте прави идиот!

И одмах затим:

— Није потребно да ми одговарате; глуп сам као топ!

Банкар показује своју нову трпезарију:

— Гледајте, молим вас, како је то лепо... како је пространо! Ту би могло да руча Боже сачувај, и четрдесет људи.

— Јели, драги мој, дали би ме волео исто толико када би мој отац изгубио све што има?

— Шта, да није изгубио?

— Не, није.

— Па дабоме, да бих те волео.

— Зар нећеш да и мене понудиш цигаретом Милане?

— Ти ми рече јуче да си оста вио дуван и да нећеш више да пушиш.

— То је тачно, али мислио сам само на моје цигарете, а не на туђе.

— Како, да у целој вашој библиотеци имате само једну књигу?

— То је каталог књига које сам имао док их нисам позајмио својим пријатељима!

— Оче, зашто и жене не служе војску?

— Зато што се у војсци мора слушати.

Жена: — Како да помогнем мужу да не говори ноћу?

Доктор: — Па, дозволите му да говори дању.

Освета

— Чему се толико радујеш!

— Ах, данас сам се осветио свом кочијашу, који ме је толико пута истукао. Довезао сам са станице његову ташту.

Приче о малом ПЕРИЦИ

Једнога дана отац малог Перице био је страшно љут. Нервозно је шетао по соби и рече:

— Ово је страшно, просто човек да изађе из коже.

— Татице — на то ће мали Перица — можеш мирне душе изаћи из коже, мама је рекла да ће од твоје коже направити кожни капут.

Учитель: Претпостављајући да твоја мама има, Перице, петоро деце, а само четири кромпира, шта ће она направити за ручак?

Перице: Пире.

Људи између себе

— Реци ми, како се каже на француском језику девица?

— Не постоји та реч.

Предострожност

— Данас ми је вереник рекао, да сам најлепша девојка, коју је у животу срео.

— Не би требала да се удајеш за таквог човека, који те већ у вереничком добу обмањује.

НЕМА РАЗБИКЕ

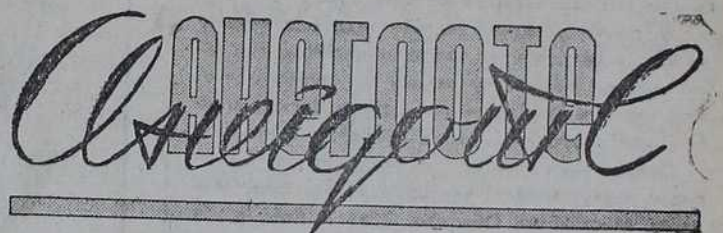
— Ево их, госпођа Јанковић и њена гувернанта.

— Која је госпођа, а која је гувернанта?

— Гувернанта је она што носи свилене чарапе.

МАХАРАЦА ПИШЕ СВОЈИМ ЖЕНАМА...

— Драга моја, драга моја, драга моја, ја сам твој...

ПРЕДОСТРОЖНОСТ

У једном мањем позоришту, гостовала је једна већа позоришна група, а десило се то да су чувени комичар Лудвиг Шмиц и славни тенор Јоханес Хестерс морали да поделе једну гардеробу. На столу Лудвига Шмица је била једна брижљиво чувана флашица колоњске воде, у којој је он после паузе приметио да флашица повећи део. Како је исти мирис осетио код Хестерса, он из предострожности на флашицу залепи цедуљу са натписом „салцгајст“.

На огромно запрепашћење Шмица, сутрадан је флаша са „салцгајстом“ била нестала. Он се уверио да Хестерс с тим није имао никакву посла нити је намеравао какву шалу да изведе, чиме се ствар заиста компликовала. Тек сутрадан се загонетка решила. Собарице су наишле код Шмица на ту флашу, мислиле су да је забуном она дошла на његово сто, и њену садржину употребили за чишћење разних предмета.

Никада се Лудвиг Шмиц није смејао својој предострожности.

САВЕТ РОБЕРТА КОХА

Неки гроф, који је живео у Берлину бурним животом, посети једнога дана Роберта Коха и потужи се славном лекару на разне болове и невоље.

— Шта да радим против тога? Дали да отпутујем на југ или да отпутујем на језера? Код мене трошкови не играју улогу.

— Живите тако да излазите дневно на крај са једним талиром, а овај талир да радом стекнете, то вам је мој савет, добицио му је Кох.

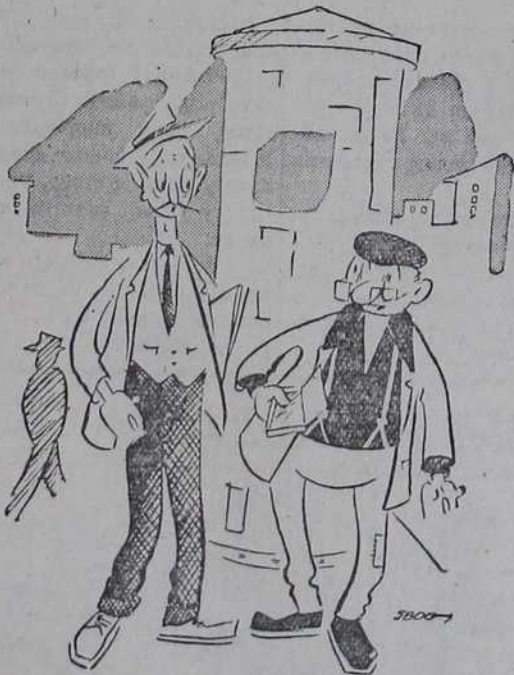
ЗЛИ ДУСИ

Познати скадарлиски босм чика Никола вратио се из кафане тек у зору. Забркао од пића, а кафански дим га скоро угушио. Једва се свукао и одмах захркао. У неко доба скочио из сна. Дисао је тако тешко као да ће умрети. Покрај кревета стајала је његова жена богомољка с кадионицом у руци. Читав облак тамњана испунио је собу.

— Забога, Југо, шта то радиш?

— Истерујем ђаволе из тебе, несрећниче.

Имаш ли цигарету?

— Зашто носиш једну празну и једну пуну табакеру!

— Јеси ли пушач!

— Јесам!

— Онда си глуп!

**ГЛИШИНА ПОСЛА
ПРЕТУРАЊЕ ПО ТАБЕЛИ
БЕОГРАДСКОГ КУЊА ПОСЛЕ ПРВОГ
ДЕЛА ШАКМИЧЕЊА**

С. к. Деведнаест-Тринаест надмоћно је заузео прво место. С читава два бода форе испред Бск-а. А то је као у шаху топ, на коњским тракама коњско уво, или у браку варјача форе. Госпон Пикавац, ас црвено-белих, такође је заузео прво место на табели голзабијача. Овај клуб је уопште у форми. Но ако случајно не можете да запамтите његово име, онда га памтите као телефонски број: деветнаест-тринаест.

Бск је заузео друго место и извојевао једанаест пари гаћица од своје управе, која је резоновала да аматери морају да играју у својим цивилним гаћама. Ову последњу победу плави су извојевали тек онда када су доказали свом трећем потпретседнику да ће морати да жртвује једну гарнитуру својих дугачких гаћа, у случају да клуб не набави спортске гаћице. Кад су најзад добили овај најпотребнији делић спортске тоалете, плави су били толико узбуђени да су од радости изгубили бод од Баска.

Аматеризам највише прија Баску. Види се по резултатима. Од како је укинут професионализам, Београдски аматерски спорт клуб показао је нечувен успон на табели: треће место. Раније, у професионалној лиги, овај прератни аматерски клуб увек је изигравао реп табеле. Очигледно, аматеризам је пилула која му прија. Или можда не прија другима, који су у младости сисали професионалне краве.

Клуб чувеног београдског молерског предузећа »Чика Веца«, заузео је четврто место. Нико се скоро томе није надао, и чика Веца је сад утолико веселији. Пријатељи му честитају и чуде се тако изненадном напретку његовог клуба, а чика Веца стратeгиски одговара: »Тако ги је фарбам, одер молујем!«

Чудни спорт клуб, тојест Чск, односно Чукарички, сјајно је почео. Такорећи, подметнуо квекер и телефону 19-13, узео му бод. Али одмах после тога пао је пред Обилићем, што није чудо, јуначко име, улива зорт. Што је положио оружје пред Митићем, ни то није чудо. Можда је то био услов за неки бон за штоф, ципеле или нешто друго. Али је чудо да је изгубио и од Слоге, која је позната као клуб чији се играчи највише свађају за време утакмице.

Вођ оне горе половине (не мислим на жене) је Витез. Шесто место, девет бодова и т. д. То је најскромнији витез двадесетог века за кога се чуло. Задовољава се с малим.

Да би се осветили Митићу зато што морају да чекају на ред пред његовом радњом, они јачи клубови бацили су га чак на седмо место. Али зато ће они други пут добити шипак, а не бон, или слободан улаз на споредна врата.

Онакав јунак, па да му име буде тек на осмом месту! Никако не одговара тај број Милошу. Мислим на Обилића. Зека и Лоја треба да дају који гол више ако не због пласмана, а оно бар због историје.

Слога се учврстила на деветом месту. Последње две недеље заиграла је сјајно. Зачудила је саму себе. Приликом последње победе над Чукарицом управа је од чистог прихода с те утакмице хтела да приреди играчима банкет. Но како је сад скупоћа, успела је да за све паре испече само једну шницлу и да сваком од сложене браће да по парче.

»Е моји дроњци, и ја бих боље играо од вас!« То је узвикнуо потпретседник Балкана када је његов клуб изгубио и последњу утакмицу. Нервиран до гуше, овај човек, који је написао романсирану историју овог малог клуба, решио је да ту историју преради у трагедију на тај начин што ће је поцепати као свиња торбу.

Како мали ПЕРИЦА зашмиља...

Ацу Цветковића

**и њумца
Старчића**

Пажња претплатницима

Редакција не прима никакве претплате, него: „ПРЕСА“ – Београд, Влајковићева 8.

За заробљенине на чен. рач. 20772.
За Србију, чен. рач. бр. 61.137.

Из уредништва

Ловачке њриге

— Да нисте случајно видели неког зеца који храмље на једну ногу?

— Нисам. Да га нисте ви можда ранили?

— То нисам, али сам му стао на ногу.

Ловци међу собом

— Јеси ли већ уловио коју лисицу?

— Нисам, али моја жена је уловила две и то сребрне.

— Заиста! А где?

— У крзнарској радњи.

Ловац: — ... и тек што сам кренуо у лов а један зец паде мртв!...

Пријатељ: — Први пут чујем да и зечеви врше самоубиство.

Утврђена дијагноза

— Код Вас госпођо крв рђаво циркулише. Колико Вам је година?

— Тридесет и пет... одговори госпођа која је имала близу шездесет.

— Дакле дијагноза гласи: рђава циркулација крви и губљење памћења.

„Спасла“ га несреће

Два пријатеља разговарају:

— Да ми није било жене, јуче би ме у трамвају опљачкао један цепарош.

— Шта! Она га је спречила?

— Да, пре тога сам с њом обишао скоро све радње у Београду и кад смо ушли у трамвај новчаник ми је био празан.

Мудре њословице

Ако си дремован ти се разљути, — тако ће проћи. Ако си љут, лежи па спавај, — тако ће те проћи.

Ко изгубљену ствар дуго тражи тај све више губи.

Из околине Лесковца

Роди гу без мужа

У околини Лесковца постоји обичај да се млади мери дебљина ногу испод колена, и према томе се закључује да ли ће бити роткиња или не. За ту потребу постоји једна утврђена мера.

Довели тако једну младу даму у једно село у близини Лесковца. Док су се сватови веселили, жене су младу довеле у собу да „утврде њену способност за рађање“.

Бањска сезона је отпочела

Лела му њише

„Драги мој и слатки мужићу, Пишем ти јер немам шта да радим. Завршавам ово писмо јер немам шта да ти кажем“.

Много те воли и поздравља твоја Лела“.

Мало ван бање

— Пазите, господине како ме носите ја сам озбиљна девојка.

**Народне песме
у слици**

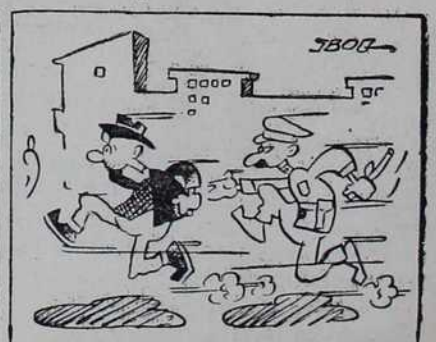
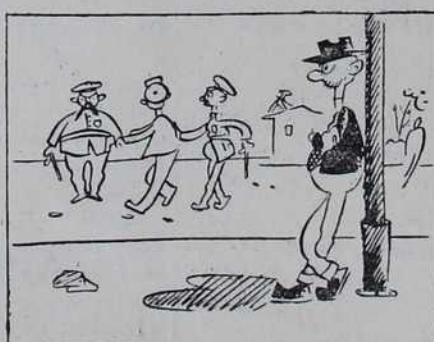
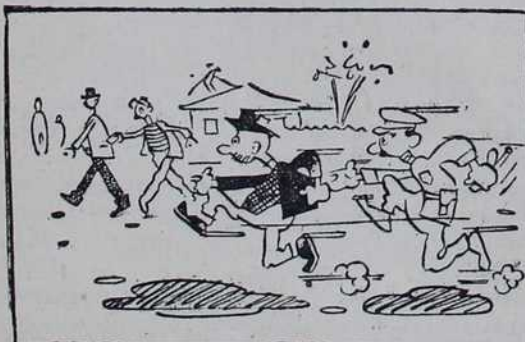

„Мој пенцере, Мој горки чемере...“

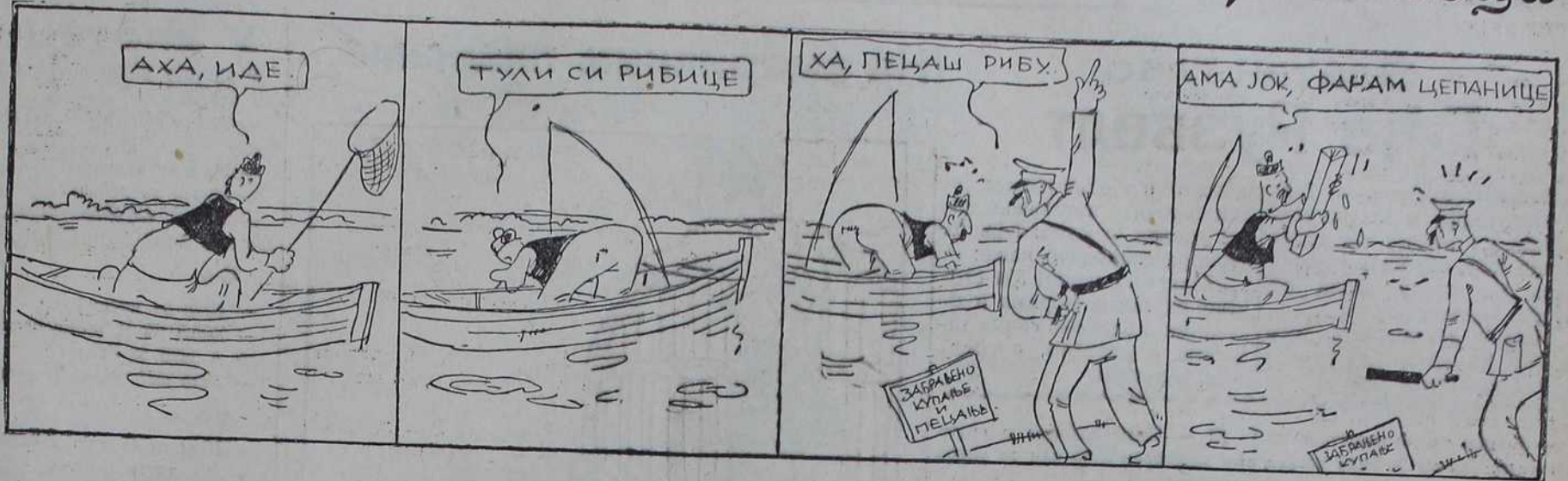
„Трипут ми чукна на пенцери...“ (Инспирација од инкасанта).

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЖАЦА

Равајлови црнцињаји

Равајло - ђецач

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Христофор Колумбо

Пре рата...
Даје се „Граф Монте Кристо“, тек почетник у глуми, игра пријавника. Улога кратка, само да ступи на позорницу и да пријави Графа Конте Кристо.

Пре но што ће доћи на ред да ступи на позорницу, Мику окупне-иза кулиса неки млади чланови, па га почеше завитлавати:

— Мико, пази... Граф од Конте Ристо! Понте Мисто! Фонте Чисте!...

А Мика, кога су потпуно збунили разним именима могућним и немогућним, ступи храбро на позорницу и рече:

— Граф Христофор... Христофор Колумбо!

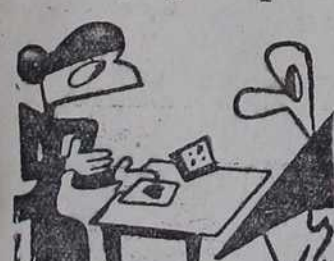
НИКОЛА ПАШИЋ И ПИТАЊЕ СОЛИ

Набављала Управа монопола већу количину соли из иностранства. Постојале су две понуде, ства. Постојале су две стручњаци нисте по цени, али стручњаци нисте су могли да се сложе која је по каквоћи боља. Неки су наслућивали да је овом неслагању узрок корупција. Тако је цела ствар дошла и пред Министарски савет.

Претседник владе био је у то доба Никола Пашић. И после дуже дискусије, он је предложио:

— Па овај... ја мислим да ће најбоље бити да нама пошаљу и једну и другу со, па ћемо ми сами, господе министри, овде да арабамо...

Код врачаре

— Треф ас — ви ћете скоро умрети.
— Ах, немојте мислити да сам шкрт. Ево вам још десет динара, па извуците још једну карту.

Брзак и комарци

Драгомир Брзак био је даровит песник, али прилељ на писању. Морали су познаници да га стално гоне са питањима:

— Пишеш ли што?

— Јеси ли спевао коју нову песму?

Од тих питања Брзак се брзано обилазним одговорима, али једном, кад су га притеснили са свих страна, пожалио се на комарце.

— Не могу да пишем од комараца! Увече, кад се смркне, пре него што пођем од куће, ја запалим лампу и отворим прозоре широм. Комарци, јатницице улете у собу. Ја затворим прозоре, навучем завесе, спустим лампу на под. Комарци све у круг, око светиљке, лете ли, лете, као омађијани. И док се они врамају око лампе ја, полако, на прстима искрадем се из собе, закључам врата и одем у кафану, па у кафани останем до јутра. А изјутра, око шест, вратим се кући. Полако отворим врата и уђем у собу: комарци још увек лете око лампе. Ја дунем, угасим лампу, притрчим прозору, дигнем завесе, и отворим оба крила и комарци излете, сви до једног. Проветрим собу, спустим завесу и заспим као заклан.

Устај, дино, зора је...

Чиновници сад се хвале
Плате више нису мале
Ал' у ове летње дане
Мора добро да поране
Од посла се баш не море
Ал' устају још од зоре.

ШтамПарске Грешке

- 1) Моја баба је часк спазвала са својим мечкама (мачкама).
- 2) Острво је било симбол куће (туге).
- 3) Стари накит и златне бубе (зубе) купује и најбоље плаћа.
- 4) Целе ноћи падала је каша (киша).
- 5) Отишао је да помузе браву (краву).

Искрено

Адвокат: — Најпре морамо установити ваш алиби. Ја претпостављам да вас је неко видео у девет сати, за време убиства.
— Срећом ме баш није нико видео.

ЛОКАЛНЕ ВЕСТИ

Пример за углед. — Газда Љуба Н. приложио је за ратне жртве огромну суму од 1000 динара и тако да пример како се помаже сиротиња. Овим прилогом он је начео својих 200 милиона динара, а то је велика жртва.

Добио реуматизам. — Г. Д. М. Познати београдски филантроп добио је реуматизам и одмах отпутовао у бању. Болест је наступила као последица претераног писања, пошто је г. „Доктор“ морао да попуни 17 формулара за седамнаест својих кућа, мучки стечених.

Племенитом болеснику желимо што скориеј оздрављење.

МАЛИ ОГЛАСИ

Млада распуштеница тражи способног господина, који има велико познанство и гарсоњеру, ради вођења заједничких послова. Зарада до гуше.

Добро развијена девојка способна за гурање и мување трџи се да би место госпође чекала на ред за цигарете, и т. д. Плата добра наступ одмах.

Мала фамилија од свега 15 чланова тражи боксера тешке категорије ради одржавања реда за време ручка. Адреса у администрацији.

Радо бих се удала за господина од 70 година. Добро ситуираног по могућству пензионера. Упитати у администрацији под шифром »Наивка«.

Студент филозофије може добити место. Сав посао састоји се у томе да одговара на немогућа питања нашег модерног синчића. »Перичини родитељи«.

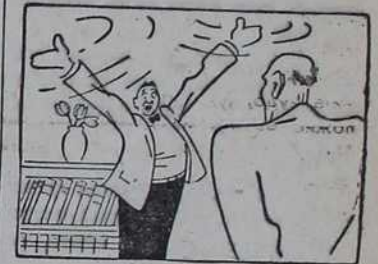
Набеђени тиранин

Кад муж изненада стигне
А жена му сама није
Он врљкику неку дигне
Хоће одмах да је бије
Ал' се драма ту не сврши
То је први чин
Јер га она власти тужи
Да је тиранин.

Студенткиња права, пошто факултет не ради, тражи познанство младог, симпатичног адвоката, који ће да је уведе у праксу. Браќ није искључен.

Драга непознана! Дођи к мени удовцу да ми будеш звезда новог живота. Волећу те и никад те нећу заборавити ако донесеш добар мираз у природу. — Несрећни Адам.

Најобичнији разговор

— Шта ра радим! Руке су ми потпуно везане!

Продаја патената

Доле наведени патенти продају се или се дају под лиценцу на неограничено време:

Радио апарати који све поразе претварају у победе и сва повлачења у триумфална укрцавања. Марке „Денкерк“, „Крит“, „Либрија“ итд. Главну продају врши радио Лондон.

Специјално сретство за изазивање што веће брзине и постизавања неограничених могућности у бекству и трчању. Продају врши Енглески генералитет и његове филијале у Аустралији и Индији.

Начин да се од изгубљене поморске битке направи победа и да се од потопљених носача авиона направе неопштењени носачи па да се после јави да је њихова посада срећно спасена од даљења продаје г. Нокс, министар морнарице у Вашингтону.

Планове за друмове које не постоје и које се никада не могу изградити, а које служе за довоз ратног материјала у Кину, продају на кило, после ликвидације у Бурми, Чанг-кај-шек и компанија.

Главни уредник: Светомир Стојановић.

Уредник за илустрације: Теодор Докић.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Телефон редакције: 25-592.

Штампа: Штампариа „ЛУЧ“.

СРПСКО САТИРИЧНО ПОЗОРИШТЕ НА КАЛЕМЕГДАНУ

Данас у суботу 24 ов. месеца

ШАРЕНИ ПРОГРАМ БР. 1

У чествује цео ансамбл као и комични музички трио „Лумпациус вагабундус“

Почетан у 18.30 часова

У среду, 1 јула џремијера

ШАРЕНИ ПРОГРАМ БР. 2

Златан глас Г-ђе Рузвелт

Вашингтон, јуна. — Г-ђа Рузвелт, чији је златни глас чешћи на радију од гласа Алисе Феј, одржала је ових дана на радиу један од својих чувених говора.

Новине су поводом тога донеле коментар „да се њој може опростити зато што је

женско“ и уједно навеле један нарочито наглашени пасус говора, у којем г-ђа Елеонора сликовито каже:

„Таласи су наши! Ми стојимо на свима морима и океанима и владамо свима таласима и кратким, и средњим, и дугим!“

— Видиш каквог паметног сина имам. Тек му је осам месеци, а већ каже тата.

— А зар му верујеш?

— Своју ћерку не могу да вам дам за жену, пошто је она душевно болесна.

— Откад то?!

— Чим се заљубила у вас.

— Слушајте, фризер! Провуците своје маказе кроз пламен. Ја сам због нечистих маказа једном оћелавио, нећу да ми се то још једном догоди...

— Знате ли да се јадни Поповић налази између живота и смрти?!

— Нимало се не чудим, јер он никада није умео да се одлучи...

— Дакле, ако будеш имао новчане неприлике, само се обрати на мене. Ја те нећу оставити на педицу.

— Је л' те, да у вашем шеширу изгледам десет година млађа?

— Колико година имате, госпођо?

— Двадесет и седам.

— У шеширу или без шешира.

Х: — Буди љубазан и врати ми кишобран који сам ти синоћ позајмио.

У: — Ах, ја сам га малочас позајмио другоме!... Зар ти је толико потребан?

Х: — Мени није, али је потребан човеку који га је мени позајмио.

— Ја сам на путу да пронађем један нови експлозив, а ако га пронађем, моја срећа је осигурана?

— Надам се да ти је и кућа осигурана.

ЗУБНИ ЛЕКАР

Зубни лекар: — Гарантујем вам да нећете осетити никакав бол.

Пацијент: — Немојте ми говорити глупости. И ја сам зубни лекар, али сам на путу.

— Марија, вели госпођа куварница, — данас се господин тужно да је ручак био очајно рђав.

— Да ли да га ја изгрдим, пита Марија, или ћете то ви учинити.

Морални фронт

У Сједињеним америчким државама образована је једна морална дивизија од жена старих 36—40 год. Њихов је задатак да у америчким градовима пазе на војску, да их прате по кафанама и забављају. Ове моралисткиње нарочито пазе да се амерички војници не препију. Али у већини случајева догађа се обратно: „Морална дивизија“ „претера меру“, а онда треба и њу неко да чува...

Вајар: — Да вам направим једну лепу бисту?

Плесачица: — Добро, направите бисту, али нека ми се виде и ноге.

— Шта то значи? Вратар је видео два младића како улазе у твоју спаваћу собу.

— Не веруј му, драги. Он је увек пијан, а пијани људи виде све двоструко.

Жена: — Ове колаче сам правила по рецепту радија.

Муж: — Увек сам говорио да треба променити тај апарат.

— Марице, данас ће ми доћи у посету једна дама, и моја жена не сме да зна за то. Умете ли да ћутите?

— Свакако. Ако не верујете, питајте милостиву госпођу.

На америчким плажама...

Један непожељан гост на плажи код Миами-а.

Изнанеђење

Жена: — За твој данашњи рођендан решила сам да те мало изненадим.

Муж: — Шта си ми узела?...

Жена: — Причекај мало док станем на главу.

— Шта ради ваш брат?
— Па он је, сиромах, умро још пре шест месеци!
— Ааа, зато га ја више не виђам!

Мањи од мановог зрна

— Шта то носиш?
— Купио сам метар и по штофа, направићу једно одело.
— Па то је мало!
— Хоћу да направим домаћу хаљину.
— Па и за то је мало.
— Ја сам кући мањи од мановог зрна.

— Де, шта сте се снуждали?!
— Долазите од зубног лекара!
Па ни то није тако страшно. Колико вам је ишчупао?
— Сто динара...

НИЈЕ УСПЕЛО

Лекар: — Је ли добро успела операција госпође Х?
— На жалост, није.
— Шта, да није умрла?
— Не, него ми није платила!

— Опет ти! каже комесар полиције допову. Јесам ли ти рекао да више не желим да те видим?
— Ја сам рекао то вашем жандарму али он није хтео да ми верује.

— Два глумца се сретну:
— Зашто носите ви само једну рукавицу? Да ли сте другу изгубили?
— Напротив, ову сам нашао.

У апотеци

У апотеку улази човек и тражи веронал.

— Зашто вам треба? пита апотекар.

— За моју пуницу.

— Имате ли рецепт?

— Немам, одговори човек, али ево вам њене фотографије.

— Што не идеш кући?

— Жена ми је веома бесна.

— А што је бесна?

— Зато што не идем кући!

— Шта ти се опет жениш?

— Да, друге недеље.

— Мамлазе, заиста ниси заслужио да ти прва жена умре.

Како је музичар вереник...

Он: — Зар вам не изгледа да увек кад с вама играм, музика краће свира?

Она: — Тачно је, јер је шеф оркестра мој вереник.

Неки младић, који је на рулету изгубио грдне паре, обраћа се крупјеу: — Ево последњих пара које имам. Шта ми саветујете, на који број да их ставим?
— Ја мислим најбоље у свој цеп.

СЛИКАР ЗА СВЕ

— Тако, госпођо, још неколико ретуша и тада ћете изгледати тачно као ваш портрет!

Све због пара

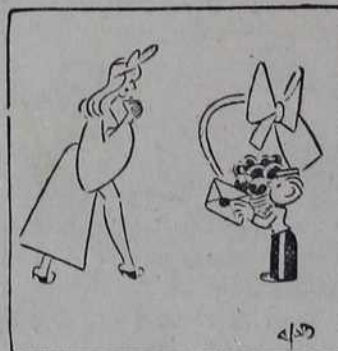
— Шта вам је г. Перићу, што сте тако жалосни?
— Умрла ми је вереница.
— То је за вас ненакнадив губитак.
— Да, пет стотина хиљада динара.

Уместо цвећа

Модерне овације прослављеној уметници.

НЕКА ПАРАДАЈЗ ГОВОРИ...

— Ах, он ме збиља волм, кад ми шаље црвене патлиџане.